

การพัฒนา รูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร
The Development of Student Support System Model for Caring and
Assisting to Enhance 21st Century Learning Skills of Students in the
Secondary Educational Service Area Office Surat Thani Chumphon

วีระศักดิ์ วิ่งชิงชัย¹, สมปอง รักษาธรรม² และ ชูศักดิ์ เอกเพชร³
Wirasak Wingchingchai¹, Sompong Raksatham² and Chusak Ekpetch³

Received: 05 June 2025; Revised: 05 July 2025; Accepted: 08 July 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร 2) พัฒนารูปแบบการบริหารจัดการระบบดังกล่าว เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 และ 3) ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบที่พัฒนาขึ้น การวิจัยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (R&D) 3 ระยะ ได้แก่ (1) ศึกษาสภาพการดำเนินงาน โดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์กับนักเรียน ครู และบุคลากร จำนวน 661 คน (2) พัฒนารูปแบบ โดยใช้ข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญ 8 คน และผู้ทรงคุณวุฒิที่ร่วมสัมมนา 9 คน (3) ตรวจสอบรูปแบบกับกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เกี่ยวข้อง 15 คน โดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน รองลงมา คือ การส่งต่อ การป้องกันและแก้ไขปัญหา การคัดกรอง และ การรู้จักนักเรียนรายบุคคล ตามลำดับ 2) รูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วยหลักการ วัตถุประสงค์ องค์กรประกอบ ขั้นตอนการดำเนินงานตามวงจร PDSA และเงื่อนไขความสำเร็จ โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างองค์รวม ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน และมุ่งเน้น

^{1 2 3} สาขาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช; Educational Administration, Faculty of Education, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University
Corresponding Author, E-mail: nung.sp2017@gmail.com

การสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 จำนวน 6 ด้าน ได้แก่ การเรียนรู้ การคิด การสื่อสาร การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และการใช้ชีวิต และ 3) ผลการตรวจสอบรูปแบบพบว่า มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุดในทุกด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยได้แก่ ความถูกต้องและครอบคลุมความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ โดยผู้ทรงคุณวุฒิให้ความเห็นว่า รูปแบบดังกล่าวสามารถนำไปใช้ในบริบทสถานศึกษาได้จริง และเป็นประโยชน์ในการยกระดับคุณภาพผู้เรียนในยุคศตวรรษที่ 21 อย่างเป็นรูปธรรม

คำสำคัญ: ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน; การบริหารจัดการ; คุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

Abstract

This research aimed to: 1) examine the current implementation of the student support system in schools under the Secondary Educational Service Area Office Suratthani Chumphon; 2) develop a management model for the student support system to enhance student quality in the 21st century; and 3) assess the appropriateness and feasibility of the developed model. The study employed a three-phase Research and Development (R&D) approach: Phase 1 involved a survey of 661 students, teachers, and educational personnel using questionnaires and interviews; Phase 2 focused on model development, drawing input from 8 educational experts and 9 qualified seminar participants; and Phase 3 evaluated the model using assessments from 15 experts and stakeholders regarding its appropriateness, feasibility, and applicability. Quantitative data were analyzed using mean and standard deviation, while qualitative data were analyzed through content analysis.

The findings revealed that: 1) the overall implementation of the student support system was at a moderate level, with the highest average score in student development and promotion, followed by referral, prevention and intervention, screening, and individual student understanding, respectively; 2) the developed management model comprised principles, objectives, components, procedures based on the PDSA cycle, and success conditions. Its goal was to promote holistic student development, encourage multi-sectoral participation, and emphasize six key 21st-century skills: learning, thinking, communication, problem-solving, technology use, and life skills; and 3) the model was found to be highly appropriate and feasible in all aspects, with the highest average scores in accuracy and comprehensiveness, followed by suitability, feasibility, and usefulness. Experts agreed that the model is

practical and applicable in school contexts and can effectively enhance student quality in the 21st century.

Keywords: Student Support System; Management; 21st Century Learner Quality

บทนำ

สภาพสังคมปัจจุบัน ในยุคโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ส่วนหนึ่งมาจากความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้วัฒนธรรมต่างประเทศได้เข้ามามีอิทธิพลต่อ สังคมไทย เด็กเยาวชนซึมซับแนวคิดและกระแสนิยม บางอย่างเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในวิถีชีวิต ซึ่งบางอย่าง เป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสมกับสภาพสังคมไทย ทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ขึ้นมาที่ส่งผลกระทบต่อตัวเด็กเยาวชน ทำให้มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมตามวัย และต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่เป็นอันตรายต่อชีวิต เช่น ปัญหาการดื่มสุรา บุหรี่ ยาเสพติด การพนัน การติดเกม การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การตั้งครรภ์ในวัยรุ่น การตกเป็นเหยื่อการบริโภควัตถุอันตราย การใช้ความรุนแรง การทะเลาะวิวาท เป็นต้น นอกจากนี้สถาบันครอบครัว ซึ่งเป็นหน่วยที่เล็กที่สุด แต่มีความสำคัญมากที่สุด ก็มีการเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพสังคมและ เศรษฐกิจ พ่อแม่ต้องไปทำงานหาเลี้ยงครอบครัว ไม่มีเวลาอบรมสั่งสอนดูแลใกล้ชิดลูก ทำให้เด็ก ๆ เรียนรู้ชีวิตด้วยตนเองจากสังคมนอกบ้าน และอาจถูกชักจูงไปในทางที่เสื่อมเสีย ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติถึงแม้ว่ารัฐบาล โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะกฎหมายหรือระเบียบต่าง ๆ เป็นเครื่องมือในการพัฒนาและส่งเสริมเด็กและเยาวชนในด้านต่าง ๆ รวมทั้งมีนโยบายหรือโครงการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนแล้วก็ตาม แต่เด็กเยาวชนของไทยจำนวนไม่น้อยยังคงเผชิญกับปัญหาดังกล่าวและยังหาทางออกไม่ได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559)

เด็กและเยาวชนในปัจจุบัน ยังประสบกับปัญหาพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสะท้อนถึงความเปราะบางของสภาพแวดล้อมรอบตัวที่ส่งผลกระทบต่อความเจริญเติบโต ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และพฤติกรรม โดยมีปัจจัยเสี่ยงหลายประการที่เป็นต้นตอสำคัญของปัญหาเหล่านี้ หนึ่งในนั้นคือปัจจัยจากครอบครัวซึ่งถือเป็นสถาบันพื้นฐานและมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อบุคลิกภาพของเด็กและเยาวชน การเลี้ยงดูที่ไม่เหมาะสม เช่น การปล่อยปละละเลย การใช้ความรุนแรง การบีบบังคับและคาดหวังเกินพอดี ตลอดจนการขาดบรรยากาศแห่งความรัก ความอบอุ่น และความสมัครสมานสามัคคี ล้วนทำให้เด็กเติบโตในสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยความสับสน ขาดความหวัง ไม่มีเป้าหมายในชีวิต และไม่ได้รับการปลูกฝังนิสัยที่ดีงาม นอกจากครอบครัวแล้ว โรงเรียนซึ่งถือเป็นบ้านหลังที่สองของเด็ก ก็ควรมีบทบาทสำคัญในการดูแล ส่งเสริม และพัฒนาศักยภาพของเยาวชนให้เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าแก่สังคม สถานการณ์ปัญหาดังกล่าวส่งผลกระทบต่ออย่างยิ่งทั้งต่อตัวเด็กและเยาวชน ครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติกล่าว คือ เด็กและเยาวชนต้องเผชิญหน้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ในการอาจส่งผลกระทบต่อความดำรงชีวิตของเด็กและ

เยาวชน ที่อาจจะเกิดความเสียหาย ไม่ว่าจะเป็นการใช้ชีวิตและความปลอดภัย ซึ่งเป็นผลกระทบที่อาจเปลี่ยนวิถีชีวิตในอนาคตได้ (กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2561)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร (2567) ได้กำหนดเป็นนโยบายสถานศึกษาในสังกัด ดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีทักษะในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วได้อย่างมีความสุข มีความรู้สึกรักเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น มีทักษะในการตัดสินใจการแก้ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับกระทรวงสาธารณสุข (2544) จึงได้กำหนดแนวทางในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนไว้องค์ประกอบดังนี้ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมนักเรียน) การป้องกันและแก้ไขปัญหา และ 5) การส่งต่อนักเรียน จากการวิเคราะห์สภาพความพร้อมพื้นฐานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร ในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านปริมาณและคุณภาพบุคลากร ด้านงบประมาณ ทำให้พบจุดแข็งจุดอ่อนของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร ในด้านต่าง ๆ จึงพิจารณาดำเนินกิจกรรมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนของโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร เพื่อให้การดำเนินงานพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร, 2567)

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการบริหารงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร เพื่อให้บุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายใน และภายนอกสถานศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและวางแผนในระดับสถานศึกษาในการปฏิบัติงานเพื่อให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ทั้งในระดับโรงเรียน ครอบครัว ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นองค์ความรู้ที่มีคุณค่าในการพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีความเป็นระบบและยั่งยืน และเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารสถานศึกษา ครู และผู้เกี่ยวข้อง ในการนำไปปรับใช้เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันการดำเนินงานและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร
3. เพื่อตรวจสอบรูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) มีขั้นตอนดำเนินการ 3 ระยะ เพื่อให้สามารถศึกษาสภาพปัจจุบันของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน พัฒนารูปแบบการบริหารจัดการที่เหมาะสม และตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบที่ได้พัฒนาไว้รายละเอียดในแต่ละหัวข้อมีดังนี้

1. รูปแบบการวิจัย การวิจัยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา ที่ครอบคลุมตั้งแต่การศึกษาสภาพปัจจุบัน การออกแบบนวัตกรรม และการตรวจสอบคุณภาพของนวัตกรรมดังกล่าว โดยแบ่งออกเป็น 3 ระยะสำคัญ: ระยะที่ 1: ศึกษาและวิเคราะห์สภาพการดำเนินงานของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาจริง เพื่อนำไปสู่การระบุปัญหา ความต้องการ และจุดที่ควรพัฒนา ระยะที่ 2: ออกแบบและพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการที่สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของการศึกษาในศตวรรษที่ 21 โดยอาศัยความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ ระยะที่ 3: ตรวจสอบความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และศักยภาพในการนำไปปรับใช้ของรูปแบบที่พัฒนาขึ้น โดยผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง มีความหลากหลายและครอบคลุมหลายมิติ เพื่อให้ข้อมูลที่ได้มีความสมบูรณ์รอบด้าน ดังนี้ ระยะที่ 1: ใช้กลุ่มตัวอย่างจากภาคสนามโดยตรง ได้แก่ นักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาสังกัด สพม.สุราษฎร์ธานี ชุมพร รวมทั้งสิ้น 661 คน เพื่อสะท้อนภาพรวมของการดำเนินงานจริง ระยะที่ 2: คัดเลือกผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาจำนวน 8 คน และผู้ทรงคุณวุฒิที่เข้าร่วมสัมมนาอีก 9 คน เพื่อร่วมพัฒนาและให้ข้อเสนอแนะที่มีคุณภาพ ระยะที่ 3: ใช้กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เกี่ยวข้องจำนวน 15 คน เพื่อประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความคุ้มค่าในการนำรูปแบบไปใช้จริง

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือวิจัยได้รับการออกแบบอย่างเหมาะสมกับแต่ละระยะของการดำเนินงาน เพื่อให้สามารถเก็บข้อมูลได้ตรงประเด็นและลึกซึ้ง ได้แก่ 1. แบบสอบถามสำหรับประเมินสภาพการดำเนินงานของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 2. แบบสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อเจาะลึกมุมมอง ประสบการณ์ และข้อเสนอแนะจากกลุ่มเป้าหมาย 3. แบบบันทึกความคิดเห็นจากการสัมมนา อิงจากการมีส่วนร่วมของผู้เชี่ยวชาญในการปรับรูปแบบ 4. แบบประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความคุ้มค่าของรูปแบบที่พัฒนาขึ้น

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บข้อมูลมีความเป็นระบบ และสอดคล้องกับลักษณะของข้อมูลที่ต้องการ: ระยะที่ 1: ใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพจากกลุ่มตัวอย่างในสถานศึกษา ระยะที่ 2: จัดเวทีสัมมนาและระดมความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อออกแบบรูปแบบการบริหารจัดการที่เหมาะสมและทันสมัย ระยะที่ 3: ให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินรูปแบบที่พัฒนาแล้ว ผ่านแบบประเมินที่ออกแบบอย่างเป็นระบบ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ 1) ข้อมูลเชิงปริมาณ: ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard

Deviation) เพื่อวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง 2) ข้อมูลเชิงคุณภาพ: ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อสรุปประเด็นสำคัญ แนวโน้ม และข้อเสนอแนะที่ได้จากแบบสัมภาษณ์และการสนทนาเชิงปฏิบัติการ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษา เรื่องการพัฒนาแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการศึกษิตตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ผลศึกษาสภาพปัจจุบันการดำเนินงานและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร พบว่า สภาพการดำเนินงาน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ดังตารางที่ 1

การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	การดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน			ลำดับ
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	3.19	0.58	ปานกลาง	5
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	3.25	0.56	ปานกลาง	4
3. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	3.26	0.58	ปานกลาง	3
4. ด้านการพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน	3.29	0.61	ปานกลาง	1
5. ด้านการส่งต่อ	3.28	0.51	ปานกลาง	2
โดยรวม	3.25	0.54	ปานกลาง	

ตารางที่ 1 สภาพปัจจุบันการดำเนินงานและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี

จากตารางที่ 1 ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า สภาพปัจจุบันการดำเนินงานและการพัฒนาการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสะท้อนว่าการดำเนินงานในทุกด้านยังไม่ถึงระดับดีเยี่ยมหรือดีมาก การที่ผลยังอยู่ในระดับปานกลางนั้นอาจเป็นข้อจำกัดในการยกระดับคุณภาพผู้เรียนให้พร้อมสำหรับทักษะในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างเต็มศักยภาพ จึงจำเป็นต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาในทุกมิติ

2. ผลพัฒนาระบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร มีรายละเอียดดังนี้

2.1 หลักการ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ต้องเป็นระบบองค์รวมที่ตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนในยุคดิจิทัล เน้นพัฒนารายบุคคล เสริมศักยภาพด้านการ

เรียนรู้ การคิด การสื่อสาร การแก้ปัญหา และการใช้เทคโนโลยี โดยอาศัยความร่วมมือจากครู ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2.2 วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาระบบให้มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมการเติบโตของนักเรียนอย่างรอบด้าน สร้างความร่วมมือจากทุกภาคส่วน วางแนวทางการป้องกัน/แก้ไขปัญหา และพัฒนาระบบการส่งต่อกรณีเฉพาะ

2.3 องค์ประกอบของรูปแบบ มี 5 องค์ประกอบ คือ 3. 1) รู้จักนักเรียนรายบุคคล ดำเนินการโดยเก็บข้อมูลด้านสุขภาพ พฤติกรรม บุคลิกภาพ และทักษะ 3. 2) คัดกรองผู้เรียน ดำเนินการโดยใช้เครื่องมือมาตรฐานในการจำแนกกลุ่มตามความต้องการ 3. 3) ป้องกันและแก้ปัญหา ดำเนินการโดยจัดให้มีคำปรึกษา ทักษะชีวิต และแผนดูแล 3. 4) พัฒนาและส่งเสริมศักยภาพ ดำเนินการโดยจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะทางสังคม เทคโนโลยี อาชีพ และการคิด 3. 5) การส่งต่อ ดำเนินการโดยเชื่อมโยงกับหน่วยงานภายนอก เช่น โรงพยาบาล นักจิตวิทยา เป็นต้น

2.4 ขั้นตอนและวิธีดำเนินการ ประกอบด้วย 4.1) วางแผน ดำเนินการโดยวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน กำหนดกลยุทธ์และทรัพยากร 4.2) จัดองค์การ ดำเนินการโดยแต่งตั้งคณะกรรมการ กำหนดบทบาท และใช้เทคโนโลยีบริหาร 4.3) อำนวยการ ดำเนินการโดยอบรมบุคลากร ส่งเสริมความรู้และทักษะ 4.4) ประสานงาน ดำเนินการโดยสร้างเครือข่ายผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานภายนอก และ 4.5) ควบคุมงาน ดำเนินการโดยติดตาม ประเมินผล และสรุปรายงานเพื่อพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

2.5 เงื่อนไขความสำเร็จ จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารสถานศึกษา ทั้งด้านวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และการขับเคลื่อนระบบให้ครอบคลุมทุกมิติ โดยมุ่งพัฒนานักเรียนในทุกด้านทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม

2.6 การนำไปใช้ในสถานศึกษา ดำเนินการโดยจัดทำระบบฐานข้อมูลนักเรียนรายบุคคลคัดกรองและจำแนกนักเรียนตามระดับความต้องการ จัดกิจกรรมป้องกันและส่งเสริมทักษะชีวิตสนับสนุนกิจกรรมพัฒนาศักยภาพรายบุคคล จัดระบบการส่งต่อที่มีประสิทธิภาพ สร้างความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชน พัฒนาศักยภาพบุคลากรในโรงเรียน และติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

ผู้วิจัยสร้างเป็นแผนภาพของรูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษ ที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สุราษฎร์ธานี ชุมพร ดังนี้

ภาพ 1 รูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร

3. ผลการตรวจสอบรูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร ที่พัฒนาขึ้น พบว่า ประสิทธิภาพของรูปแบบโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ดังตารางที่ 2

รายการประเมิน	ประสิทธิภาพของรูปแบบ		
	X	S.D.	ระดับของประสิทธิภาพ
1. ด้านความถูกต้องและครอบคลุมของรูปแบบ	4.63	0.59	มากที่สุด
2. ด้านความเหมาะสมของรูปแบบ	4.58	0.60	มากที่สุด
3. ด้านความเป็นไปได้ของรูปแบบ	4.72	0.64	มากที่สุด
4. ด้านความเป็นประโยชน์ของรูปแบบ	4.70	0.63	มากที่สุด
รวม	4.66	0.61	มากที่สุด

ตารางที่ 2 ผลการตรวจสอบรูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

จากตารางที่ 2 ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ประสิทธิภาพของรูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่พัฒนาขึ้นในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความถูกต้อง เหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบดังกล่าวในระดับสูงมาก รูปแบบนี้ จึงมีศักยภาพอย่างยิ่งในการนำไปใช้เพื่อยกระดับคุณภาพการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและเสริมสร้างคุณภาพของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร ซึ่งผู้วิจัยได้มีประเด็นที่นำมาอภิปรายผลดังต่อไปนี้

1. ผลศึกษาสภาพปัจจุบันการดำเนินงานและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร พบว่า สภาพการดำเนินงาน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.24 โดยด้านการพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน ค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ค่าเฉลี่ย 3.29 อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ ด้านการส่งต่อ ค่าเฉลี่ย 3.28 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ค่าเฉลี่ย 3.26 ด้านการคัดกรองนักเรียน มี 3.25 และด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ค่าเฉลี่ย 3.19 ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการจัดการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในภาพรวมยังมีช่องว่างที่ต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง อาจเนื่องจากข้อจำกัดด้านทรัพยากรบุคคล ความรู้ความเข้าใจของครูที่ปรึกษาในการประยุกต์ใช้ระบบดูแลอย่างเต็มที่ รวมทั้งการขาดเครื่องมือและแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนในศตวรรษที่ 21 ที่ต้องการการบูรณาการงานอย่างเป็นระบบและครอบคลุมทุกมิติของนักเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552) ที่เน้นการพัฒนาทีมงานขับเคลื่อนระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างยั่งยืนในโรงเรียน โดยการบริหารจัดการที่มีการวางแผนและติดตามผลอย่างเป็นระบบ เพื่อให้

การดูแลนักเรียนเกิดประสิทธิภาพสูงสุด พร้อมกันนั้นยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของจิตรพร สุทธิสาร (2562) ที่ชี้ให้เห็นว่าการขาดความชัดเจนในบทบาทหน้าที่ของครูที่ปรึกษาและการขาดการฝึกอบรมที่เหมาะสม ส่งผลให้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไม่สามารถทำงานได้เต็มศักยภาพ จำเป็นต้องมีการพัฒนาเครื่องมือและกลไกสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง

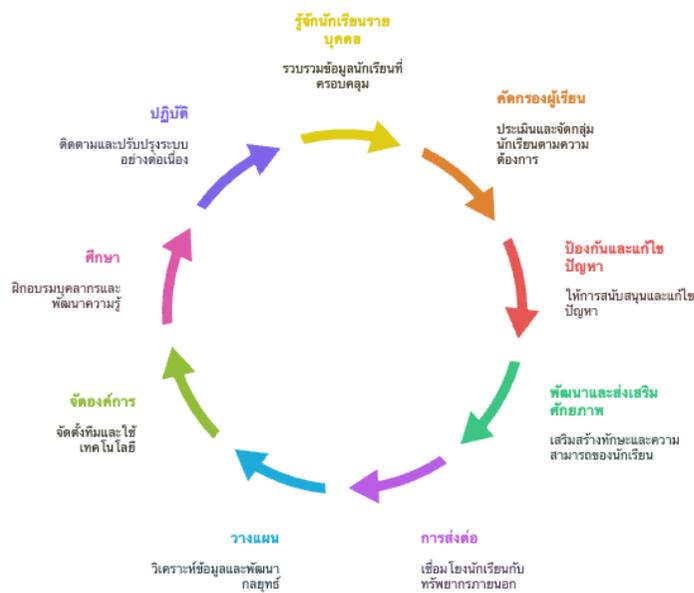
2. รูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ องค์กรประกอบ ขั้นตอนการดำเนินงานตามวงจร PDSA และเงื่อนไขความสำเร็จ โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างองค์รวม ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน และมุ่งเน้นการสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 จำนวน 6 ด้าน ได้แก่ การเรียนรู้ การคิด การสื่อสาร การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และการใช้ชีวิต อาจเป็นผลมาจากการออกแบบรูปแบบการบริหารที่ยึดหลักการมีส่วนร่วมและการวางแผนเชิงระบบ รวมทั้งการใช้วงจร PDSA ที่เน้นการวางแผน ปฏิบัติ ตรวจสอบ และปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนในยุคปัจจุบัน นอกจากนี้ ยังคำนึงถึงบริบทของพื้นที่และศักยภาพของบุคลากรในการขับเคลื่อนระบบดูแลช่วยเหลืออย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดความสมดุลระหว่างการพัฒนาทักษะชีวิตและทักษะวิชาการ ส่งผลให้ระบบมีความยั่งยืนและสามารถยกระดับคุณภาพผู้เรียนได้อย่างเป็นรูปธรรม (กรมกิจการเด็กและเยาวชน, 2561) สอดคล้องกับแนวคิดของณัฐวิภา คำปิ่นศรี (2559) ที่เน้นการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยการบริหารเชิงกลยุทธ์ที่บูรณาการทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เพื่อส่งเสริมศักยภาพผู้เรียนในทุกมิติอย่างครบถ้วนและต่อเนื่อง พร้อมกันนั้น ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของณัฐนียา ห่องกระจก (2562) ที่ชี้ว่า การใช้วงจรคุณภาพ PDCA ในการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งของกระบวนการบริหารจัดการ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

3. ผลการตรวจสอบรูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร ที่พัฒนาขึ้น พบว่า ประสิทธิภาพของรูปแบบโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.66 รายด้าน พบว่า ด้านความถูกต้องและครอบคลุมของรูปแบบ ค่าเฉลี่ย 4.63 ด้านความเหมาะสมของรูปแบบ ค่าเฉลี่ย 4.58 ด้านความเป็นไปได้ของรูปแบบ ค่าเฉลี่ย 4.72 ด้านความเป็นประโยชน์ของรูปแบบ ค่าเฉลี่ย 4.70 ตามลำดับ อาจเป็นผลมาจากกระบวนการออกแบบที่เน้นการบูรณาการความรู้ด้านการบริหารจัดการศึกษา เข้ากับแนวทางการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ โดยยึดหลักวงจรคุณภาพ PDSA ประกอบกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ได้แก่ ครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานสนับสนุน ตลอดจนการนำข้อมูลสารสนเทศมาใช้ประกอบการวางแผนและติดตามอย่างต่อเนื่อง ทำให้รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความถูกต้อง ครอบคลุม เหมาะสม เป็นไปได้ และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาผู้เรียนอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะในบริบทของศตวรรษที่ 21 ที่ผู้เรียนต้องเผชิญความท้าทายจากการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีและสังคม รูปแบบดังกล่าว สอดคล้องกับแนวคิดของกรมสุขภาพจิต (2566) ที่ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมศักยภาพนักเรียนในทุกมิติทั้งร่างกาย จิตใจ สังคม และสติปัญญา โดยยึดหลักการทำงานเป็นทีมภายใต้ระบบการดูแล

ช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ และยังสอดคล้องกับแนวคิดของของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559) ที่กล่าวว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีการประสานความร่วมมืออย่างรอบด้านจะช่วยยกระดับคุณภาพผู้เรียนได้อย่างแท้จริง พร้อมกันนั้นยังสอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2564) ที่ชี้ว่า การประกันคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนควรเน้นการพัฒนาอย่างรอบด้านตามหลักการ Whole Child Approach

องค์ความรู้ใหม่

การวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ เกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา ซึ่งพบว่ายังอยู่ในระดับปานกลาง โดยเฉพาะในมิติการคัดกรอง การรู้จักนักเรียนรายบุคคล และการส่งต่อผู้เรียน ทำให้เกิดความจำเป็นในการพัฒนาแบบการบริหารจัดการที่ตอบสนองบริบทของศตวรรษที่ 21 อย่างเป็นระบบมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ การศึกษาได้ออกแบบและพัฒนาแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้แนวคิดระบบองค์รวมและวงจรการบริหาร PDSA ประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ องค์ประกอบ 5 ด้าน ขั้นตอนการดำเนินงาน 5 ขั้นตอน และเงื่อนไขแห่งความสำเร็จ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมศักยภาพผู้เรียนแบบองค์รวมและตอบสนองต่อความต้องการเฉพาะบุคคลในโลกยุคดิจิทัล ผู้วิจัยสรุปเป็นแผนภาพสรุปองค์ความรู้ ดังภาพประกอบ 2

ภาพ 2 ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามขั้นตอนการดำเนินงานตามวงจร PDSA

สรุปและข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการศึกษาได้ว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร โดยภาพรวมยังอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีด้านที่ดำเนินงานได้ดีคือ การพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน รองลงมาคือ การส่งต่อ การป้องกัน และแก้ไขปัญหา การคัดกรอง และการรู้จักนักเรียนรายบุคคลตามลำดับ ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนารูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนขึ้น โดยประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ องค์ประกอบ ขั้นตอนการดำเนินงานตามวงจร PDSA และเงื่อนไขความสำเร็จ มุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนอย่างองค์รวม การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน และการสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ครอบคลุมทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ การเรียนรู้ การคิด การสื่อสาร การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และการใช้ชีวิต พบว่า รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความถูกต้องครอบคลุม และความเป็นประโยชน์ในระดับมากที่สุด โดยได้รับการรับรองจากผู้ทรงคุณวุฒิว่า สามารถนำไปใช้จริงในบริบทของสถานศึกษา และเป็นประโยชน์ต่อการยกระดับคุณภาพผู้เรียนในยุคศตวรรษที่ 21 อย่างเป็นรูปธรรม ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะจากการศึกษาดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ผู้กำหนดนโยบายทางการศึกษา ควรกำหนดทิศทางที่ชัดเจนให้สถานศึกษา ทั่วประเทศยกระดับการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจากงานสวัสดิการทั่วไป สู่การเป็นยุทธศาสตร์หลัก ของการพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ซึ่งควรครอบคลุมทั้งด้านความรู้ คุณธรรม และทักษะชีวิต

1.2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ควรพัฒนาศักยภาพครูที่ปรึกษาและครูประจำวิชา ครูควรได้รับการอบรมเกี่ยวกับทักษะการสังเกตพฤติกรรม การสื่อสาร การให้คำปรึกษาเบื้องต้น และการประสานงานกับเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถให้ความช่วยเหลือได้อย่างทันที่ว่างที่ และเหมาะสม

1.3 ระดับประเทศ กระทรวงศึกษาธิการ ควรสร้างระบบความร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชน และศิษย์เก่า โรงเรียนควรออกแบบกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ภาคีเหล่านี้เข้ามามีส่วนร่วม ในการดูแลนักเรียน เช่น โครงการเยี่ยมบ้าน กิจกรรมแนะแนวอาชีพ หรือกิจกรรมเฝ้าระวัง พฤติกรรม โดยอาศัยศิษย์เก่าหรือผู้นำชุมชนเป็นที่ปรึกษา

2. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

2.1 โรงเรียน ควรนำวิจัยเชิงปฏิบัติการในระดับโรงเรียน การทำวิจัยแบบ Action Research ภายในโรงเรียนจะช่วยให้สามารถปรับใช้รูปแบบให้เหมาะกับโรงเรียนต่างขนาด

2.2 หน่วยงานด้านการศึกษา ควรศึกษาปัจจัยสนับสนุนและอุปสรรคภายใต้สถานการณ์ เฉพาะ ควรวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับอุปสรรคและปัจจัยที่ส่งเสริมการทำงานของระบบดูแลนักเรียนใน สถานการณ์ที่มีความซับซ้อน

2.3 การศึกษาต่อไปในระดับประเทศ ควรศึกษาประสิทธิผลของการนำรูปแบบไปใช้ใน พื้นที่อื่น ๆ ควรมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมในเขตพื้นที่การศึกษาอื่น เช่น ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หรือพื้นที่ชายแดน เพื่อเปรียบเทียบผลลัพธ์และประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- กรมกิจการเด็กและเยาวชน, กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2561). *คู่มือครูที่
บริการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน*. กรุงเทพฯ: ยูเร็นสโอมเมจกรุ๊ป.
- กรมสุขภาพจิต. (2566). *คู่มือวิทยาการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนช่วงชั้นที่ 3-4*. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2564). *การประกันคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน*. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์การศาสนา.
- จิตรภาพ สุทธิสาร. (2562). *การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ
สถานศึกษาเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาดุษฎีบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ณัฐวิภา คำปันศรี. (2559). *สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และแนวทางการพัฒนาการ
ดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาชั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาดุษฎีบัณฑิต)*.
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ณัฐนิยา ห้องกระจก. (2562). *แนวทางการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามวงจร
คุณภาพ PDCA ของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัด
พระนครศรีอยุธยา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยราชภัฏ
พระนครศรีอยุธยา, พระนครศรีอยุธยา.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร. (2567). *แผนปฏิบัติการประจำปี พ.ศ.
2567*. ชุมพร: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). *ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เอกสารสรุป
ย่อองค์ความรู้สำหรับการพัฒนาทีมงานขับเคลื่อนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อการ
ก้าวอย่างยั่งยืน ปี 2552*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). *แผนยุทธศาสตร์ตามนโยบายสถานศึกษา 3
ดี (3D)*. กรุงเทพฯ: อักษรไทย (น.ส.พ. ฟ้ามืองไทย).